

[Henning Rasmussen]

9 år, hvor den likviditet, der ligger ud over den nødvendige arbejdskapital, er faldet til $\frac{1}{3}$ af, hvad den var i 1973 målt i faste priser, dvs. i købekraft. Det er derfor på ingen måde samfundsskadeligt, det, der er sket med den stigende kommunale opsparing i 1983. Tværtimod. Det er glædeligt og gavnligt for vort lands økonomi, hvis altså banker og sparekasser ville lade være med at låne dem ud til en skadelig forbrugsstigning hos dem, der har mulighed for at låne. For kommunerne skal nok lade være med at bruge pengene samfundsskadeligt. Det skal man bare bede dem om med en rimelig forklaring på, hvad det er, der skader samfundet. For det kan godt være svært at forstå – også for os andre – at det skader samfundet, hvis der f.eks. bliver sat nogle arbejdsløse tømrere og murere i gang med isolering af kommunale ejendomme eller med at forbedre nogle af vores 300.000 dårligt vedligeholdte boliger. Det koster næsten ingen valuta, og det sparer understøttelse for staten.

Ser man nærmere på, hvad de enkelte kommuner skal aflevere i tvangslån til staten, er der mange ejendommeligheder. Jeg vil kun nævne nogle enkelte fra et tilfældigt amt, Storstrøms amt.

Sydfalster kommune skal aflevere hele sin stigning i likviditeten, 3,7 mill. kr. Det samme skal Vordingborg, 11,8 mill. kr. Nakskov kommune skal aflevere 9,7 mill. kr. af en stigning på 14,6 mill. kr., mens Nykøbing Falster ikke skal aflevere en krone af en stigning på 21,9 mill. kr., selv om Nykøbing Falster i dag har næsten den samme likviditet som Nakskov. Sådan er der mange helt mærkværdige forskelle i den behandling, de forskellige kommuner vil få, hvis lovforslaget vedtages.

Det er derfor let at forstå, at også dette forslag er blevet mødt med total afvisning fra en enig bestyrelse i Kommunernes Landsforening.

Den socialdemokratiske folketingsgruppe har fuld tillid til, at kommunalbestyrelserne vil handle ansvarligt og vil tage fuldt hensyn til samfundsøkonomien i deres beslutninger.

Vi mener også, at ufornuftige udlån hos bankerne må hindres i bankvæsenet og ikke i kommunerne.

Og vi mener sidst, men ikke mindst, at hvis regeringen og folketinget fortsat skal kunne regne med samarbejde og med loyali-

tet over for os og tillid til vore løfter og beslutninger hos de folkevalgte politikere i kommunalbestyrelser og amtsråd, må vi lade være med at gribe til unødvendige og urimelige indgreb i den enkelte kommunes økonomi og på de lokale folkevalgtes ansvarsområder.

De har jo været næsten utrolig loyale over for regeringens påbud, selv om mange af dem tvivler stærkt på, at det, de gør, er rigtigt over for deres ansatte og over for borgerne i kommunen.

Vi synes, at regeringen skulle takke for loyaliteten og vise kommunernes folk tillid. De har fortjent den.

Karen Højte Jensen (KF):

Regeringens målsætning for sin politik er, at statens underskud skal reduceres, og at skattetrykket ikke må stige. De samlede offentlige udgifter, statslige som kommunale, skal holdes på et uændret realniveau. Vi ønsker offentlig nulvækst i de kommende år, og jeg ved, at der langt ind i de kommunalpolitiske rækker er forståelse for og tilslutning til regeringens målsætning.

Det lovforslag, der er til behandling, har til formål at binde en del af kommunernes likvide beholdninger. I dette tilfælde drejer det sig udelukkende om primærkommunerne, og den ønskede binding udgør et samlet beløb på 2 mia kr.

Baggrunden for dette forslag og det efterfølgende om ændring af tilskud til kommunerne skal ses i lyset af de forbedringer i kommunernes økonomi, som firkloverregeringens genopretningspolitik har medført. Et markant opsving er i gang. Det betyder øget produktion med flere beskæftigede og større indkomst og forbrug, hvilket igen betyder, at stat og kommuner ved et uændret skattetryk får flere skattekrone i kasserne.

På baggrund af opsvinget og den lave inflation er de kommunale kassebeholdninger betydelig større end budgetteret. Det er vigtigt, at disse penge ikke direkte eller indirekte omsættes i øget offentlig aktivitet eller skattenedsættelse. Begge dele vil ødelægge den positive økonomiske udvikling.

Den lavere pris- og lønstigningstakt, de øgede indkomst- og selskabsskatter samt kommunernes større jordsalg har som sagt betydet, at kommunerne alene i 1983 har haft